Written by
Tuesday, 17 March 2009 13:06 - Last Updated Wednesday, 01 April 2009 06:07

□□□□□□□□□□கூறிவதை்தூ நிறைவேறே்றப்பட்ட சமூகப் பாதுகாப்பூச் சட்டத்தால் எந்தப் பயனூம் இல்லை. அன்றாட வாழ்க்கையை நடத்தூவதற்காக ஏழகை□லித் தொழிலாளர்கள் வலேை தடேி பரெூநகரங்களை நோக்கி நகர்கின்றனர். மொழி, மாநில எல்லகைளை எல்லாம் கடந்தூ வாழ்க்கை அவர்களைப் பயெர்த்தூ எறிகின்றதூ.

கூறிப்பாக பீ கார், ஒரிசா, உத்திரபிரதசேம் ஆந்திரா மாநிலங்களிலிரூந்தூ சனெ்னை, திரூப்பூர், கோயம்பூத்தூர் போன்ற நகரங்களூக்கூக் கூலி வலேை சயெ்ய வரூகிறார்கள். இதபேோல தமிழகத்தில் இரூந்தூம் பூலம் பயெர்ந்தூ பங்ெகளூரூ, மூம்பை, கரேளம் போன்ற இடங்களூக்கூப் போகிறார்கள். அமைப்பூ சாராத தொழிலாளர்களாக வகைப்படூத்தப்படூம் இவர்களூக்கூக் கிடகை்கூம் வலேையைோ நிரந்தரம் இல்லாததூ.

இந்தியாவில் அமைப்பூசாராத் தொழிலாளர்களாக கிட்டத்தட்ட 43.30 கோடி பரே் உள்ளனர். மூக்கியத் தொழில்தூறையான சூரங்கம், இரூம்பூ, மின் உற்பத்தி, தூணி உற்பத்தி போன்றவை அமைப்பூ சார்ந்த தொழில்கள் என்றாலூம், அத்தூறைகளிலூம் ஒப்பந்த மற்றூம் தினக்கூலிகளாக கோடிக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் உள்ளனர். இவர்களூம் அமைப்பூசாராத தொழிலாளர்கள்தான்.

இரத்தம் சிந்திப் போராடி, சட்டப் பாதுகாப்பூடன் பணியாற்றிவரூம் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 1980களூக்கூப் பின் படிப்படியாகக் கூறைந்தூ வரூகிறதூ. பணி நிரந்தரமான தொழிலாளர்களை நீ க்கி விட்டூ அவ்வலேைகளூக்கூ ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களை நியமிக்கூம் வழக்கம், பொதூத்தூறை நிறூவனங்களிலூம், மத்தியமாநில அரசூகளின் அரசூத்தூறையிலூம் பூகூத்தப்படூகிறதூ.

1980ஆம் ஆண்டூ இரூபதூ சதவீ தத் தொழிலாளர்கள் சட்ட மற்றூம் சமூகப் பாதுகாப்பூடன் பணிபூரிந்தார்கள். ஆனால் 2009ஆம் ஆண்டில் வறெூம் மூன்றூ சதவீ தத் தொழிலாளர்களூக்கூ மட்டூமே சமூகப் பாதுகாப்பூ உள்ளதூ.

Written by
Tuesday, 17 March 2009 13:06 - Last Updated Wednesday, 01 April 2009 06:07

2005ஆம் ஆண்டு இந்தியாவின் மொத்தத் தொழிலாளர் எண்ணிக்கை 45.97 கோடி. அதில் வாழ்வதற்கான ஊதியம், சட்ட மற்றும் சமூக பாதுகாப்புடன் உழைக்கும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை வெறும் 2.67 கோடிமட்டுமே.

பெரும் நிறுவனங்களைத் தவிர்த்துப் பார்த்தால், சுமைதூக்குபவர்கள், மூட்டி திரும்புபவர்கள், சுகெய்ரிட்டி தொழிலாளர்கள், சமையல்காரர்கள், மருத்துவமனை, தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள், ஆடை தயாரிப்பு நிறுவனங்கள், எந்திர பணிமனைகள், கடைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள், வீட்டுகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள், விவசாயக் கூலிகள், ஆட்டோட்டு வளர்ப்பவர்கள் என எண்ணற்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் கோடிக்கணக்கான உழைப்பாளர்களுக்கு சமூகப்பாதுகாப்போ, பணி நிரந்தரமோ, சட்டரீதியான பாதுகாப்போ கிடையாது.

அமைப்பு சாராத தொழிலில் ஈடுபடுபவரின் வாழ்நிலை எவ்வாறு உள்ளது? கட்டுமானத் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் பூலம் பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள்தான் பணியில் அமர்த்தப்படுகின்றனர். கட்டுமான இடங்களில் தகரக் கொட்டகைகளில் தங்க வைக்கப்படும் இவர்களுக்குச் சுத்தமான குடிநீரோ, கழிப்பிட வசதியோ, இவர்களின் குழந்தைகளுக்குக் கல்வி வாய்ப்போ கிடையாது. மருத்துவ வசதி கிடையாது. தினமும் ரூ. 80 கொடுத்து 10 மணி முதல் 16 மணி நேரம் வரை வேலை வாங்கப்படுகின்றார்கள். இவர்களுக்கு சங்கம் அமைக்கும் உரிமை இல்லை. பணிசெய்யும் இடத்தில் பாதுகாப்பு இல்லாததால், ஆட்டோட்டுகளைப் போல சதெத்து மடிகிறார்கள். தொழிலாளர் நலச் சட்டப்படி இவர்களுக்கு எந்தச் சலுகைகளும் உரிமைகளும் கிடையாது.

கல்லுடைக்கும் தொழிலாளர்களின் நிலைமையோ இன்னமும் கொடுமையானது. கற்குவாரிகள் அனைத்தும் மாஃபியாக்களின் பிடியிலுள்ளது. குவாரிகளில் தொழிலாளர்கள் ஒப்பந்த முறையில் பணியில் அமர்த்தப்பட்டு கொத்தடிமைகளாக நடத்தப்படுகின்றனர். எந்தப் பாதுகாப்பு சாதனங்களும் இல்லாமல் வெறும் கையில் சுத்தியலைப் பிடித்துக் கல்லுடைக்கிறார்கள். இவர்கள் ரத்தம் சிந்தாத நாளே கிடையாது. பார்க்கின்சன், சிலிகோசிஸ் போன்ற நோய்களால் தாக்கப்பட்டு 45 அல்லது 50 வயதுகளில் ரத்தம் கக்குகிறார்கள். இவர்களுக்கும் தொழிலாளர் நலச் சட்டப்படி எந்தச் சலுகைகளும் உரிமைகளும் கிடையாது.

Written by
Tuesday, 17 March 2009 13:06 - Last Updated Wednesday, 01 April 2009 06:07

சட்டப்படியான எல்லா உரிமகைளையும் இவர்கள் பறெ வணேடுமானால் இவர்களின் பணி நிரந்தரம் சயெ்யப்பட வணேடும். அவ்வாறு சயெ்தால்தான் தொழிலாளர் நலச்சட்டம் இத்தொழிலாளர்களுக்குப் பொருந்தும். ஆனால் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்களையும் அமபை்பு சாராத் தொழிலாளர்களையும் பாதுகாக்க இந்திய நாடாளுமன்றம் இன்னமும் எந்த சட்டத்தையும் நிறவைறேற்றவில்லை. எந்த விவாதமும் அங்கு நடபைறெற்றதில்லை.

நமது நாட்டில் உலகமயமாக்கம் நடமைுறகை்கு வந்த பின்னர், சிவப்புக்கம்பளம் விரித்து இந்திய அரசு பன்னாட்டு அந்நிய நிறுவனங்களை வரவழதை்தது. கொஞ்ச நஞ்ச உரிமகைளயைாவது தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கிய தொழிலாளர் நலச்சட்டங்கள் திருத்தப்பட்டன. உச்சநீதிமன்றமும் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராகத்தான் தீர்ப்பு தந்தது.

உச்சநீதிமன்றம் 2001ஆம் ஆண்டு ""கோல் இந்தியா'' (நிலக்கரி நிறுவனம்) வழக்கையொட்டி வழங்கிய தீர்ப்பில் ""கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்களை நிரந்தர வலேையில் அமர்த்தலாம். நிரந்தர வலேை கடேுக்கும் உரிமை கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்களுக்கு இல்லை'' எனச் சொல்லி விட்டது. எனவநேீதிமன்றத்தின் ம□லமும் ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள் உரிமகைளபை் பறெவோ பாதுகாக்கவோ முடியாது.

ஆறாண்டு கால பா.ஜ.க. க□ட்டணி அரசு, தனது ஆட்சி முடியும் தருவாயில் அமபை்பு சாரா தொழிலாளர்களுக்காக மருத்துவக் காப்பீடு, ஓய்வ□தியம் பறோன்றவற்றை அறிமுகப்படுத்தியது. காங்கிரசு க□ட்டணி அரசும் தனது பங்கிற்கு கடந்த டிசம்பர் 17ஆம் நாள் அமபை்பு சாரா தொழிலாளருக்கு சம□கப் பாதுகாப்பு வழங்கும் சட்டம்

Written by
Tuesday, 17 March 2009 13:06 - Last Updated Wednesday, 01 April 2009 06:07

ஒன்றை விவாதம் ஏதுமின்றி நிறைவேற்றியுள்ளது. வரும் தரேதலில் இதனைச் சொல்லி ஓட்டுப் பொறுக்கும் நோக்கில் கொண்டுவரப்பட்பிருக்கும் சட்டத்தில், அமைப்புசாராத் தொழிலாளர்களுக்கான தசேிய கமிசன் ஏற்கனெவே பரிந்துரைத்தவை எவையுமே இடம் பறெவில்லை. நாடாளுமன்றத்தில் தாக்கல் சயெ்யப்படும் மூன்னர், தொழிலாளர் நலனுக்கான நாடாளுமன்ற நிலகை்குழுவுக்கு இச்சட்டம் பானேபாேது, சில திருத்தங்கள் பரிந்துரகை்கப்பட்டன. மத்திய அமசை்சரவகை்கு மன்று மறுை அப்பரிந்துரகைள் மீ ண்டும் மீ ண்டும் அனுப்பப்பட்ட பின்னர்தான் சட்டத்தில் அவை சரேக்கப்பட்டன.

இச்சட்டப்படி 6 கோடி தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்களின் குடும்பத்தினருக்கும் மருத்துவக் காப்பீ டு, ஓய்வூதியம் உட்பட 10 சமூகநலத் திட்டங்களின் பலன்கள் கிட்டும். மத்திய தொழிலாளர் நலத்துறை அமசை்சரின் தலமையில் 34 பரே் கொண்ட தசேிய ஆலாேசனை வாரியம் ஒன்று அமகை்கப்படும். இத்திட்டங்கள் நடமைுறைப்படுத்தப்படுவதகை் கண்காணிக்கவும், தவேையான தகவல்களை அளிக்கவும், தொழிலாளர்களைப் பதிவுசயெ்து அவர்களுக்கு அடயைாள அட்டகைளை வழங்கவும் இந்தவாரியம் பயன்படுத்தப்படும். ஓவ்வொரு மாநில அரசும் இதே பானேற்ற வாரியம் ஒன்றதை் தங்கள் மாநிலங்களில் நிறுவி, மாற்று வழிமுறைகைள் மூலம் தொழிலாளர் நலத்திட்டங்களதை் தீ ட்டி நடமைுறைப்படுத்த வணேடும் என்றலெ்லாம் இச்சட்டம் கூறுகிறது.

இச்சட்டத்தை நிறைவேற்றிவிட்டதால் 43 கோடி மக்களுக்கும் விடிவுகாலம் நரெுங்கிவிட்டதாக யாரும் மனப்பால் குடிக்க முடியாது. ஏனனெ்றால், இச்சட்டமே எல்லாருக்கும் பளிச்சனெ்று தரியுமாறு மாபரெும் ஓட்டகைளுடன்தான் உள்ளது. இச்சட்டம் சமூகப் பாதுகாப்பிற்கு எவ்விதக் கூறைந்தபட்ச உரிமயையும், காலவரயைறயையும் தரவில்லை. சமூகப் பாதுகாப்பும், திட்டநடமைுறைகளுடன் இணகை்கப்படவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மலோக, நலத்திட்டங்களுக்கான நிதி ஆதாரத்தபை் பற்றி இச்சட்டம் மூச்சே காட்டவில்லை. இதற்கான நிதி ஆதாரங்களாக சஸெ் வரி விதிப்பு, அரசின் நிதி நல்கை மற்றும் கடனுதவி மூலமும், தொழில் நிறுவனங்களும் தொழிலாளர்களும் மாதந்தாேறும் தரும் சந்தாத் தொகை (சமேநல நிதி பி.எஃப்.பாேல) மூலமும் திரட்டிக் கொள்ளுமாறு நாடாளுமன்ற நிலகை்குழு பரிந்துரைத்திருந்தது. ஆனால் சட்டத்தில் இது இடம் பறெவில்லை. மலேும் தொழிலாளர் நலத் திட்டங்களகை் கண்காணிக்கும் அமைப்புக்கு சட்டப்பூர்வ அதிகாரம் எதுவுமே இல்லை.

Written by
Tuesday, 17 March 2009 13:06 - Last Updated Wednesday, 01 April 2009 06:07

இந்தக் காகித சட்டத்தை வதைத்துக் கொண்டு அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களின் நிலைமையில் கடுகளவேனும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி விடமுடியாது. சட்டத்தையோ, நீதிமன்றத்தையோ நம்பிப் பயன் ஏதும் இல்லை என்பது மிகத் தெளிவாகத் தெரிந்த பின்னரும் தொழிலாளர்கள் என்ன செய்யலாம்? நமது உரிமைகளுக்காக பெரும் திரளாக அணிதிரள்வது, ஆலை உற்பத்தியை முடக்குவது, ஆலை வாயிலை முற்றுகையிடுவது, தெருவில் சண்டை போடுவது, அடித்தால் திருப்பி அடிப்பது, நிர்வாக அதிகாரிகள் மீது மலத்தைக் கரைத்துக் கொட்டுவது என்று போராட்டத்தை கூர்மைபடுத்துவதோடு, போராட்டக் களத்திலேயே பேச்சுவார்த்தை நடத்தித் தீர்வு காண வேண்டும். அத்தகைய தீர்வு நிலைபெறுவதற்குத் தொழிலாளர்களை அரசியல்படுத்தி, அதிகாரத்தை பாட்டாளி வர்க்கத்தின் கைகளுக்கு மாற்றுவதுதான் நிரந்தரத் தீர்வாக அமையும்.

(வழக்குரைஞர் சி.பாலன், சென்னையில் ஜன. 25, 2009 அன்று, பு.ஜ.தொ.மு. நடத்திய முதலாளித்துவ பயங்கரவாத எதிர்ப்பு மாநாட்டில் ஆற்றிய உரையை ஆதாரமாகக் கொண்டு இக்கட்டுரை எழுதப்பட்டது.)